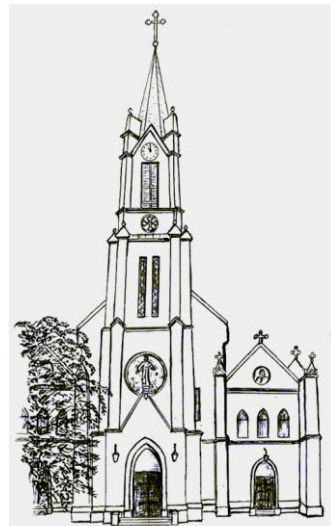

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2010. június 6. ÚRNAPJA

"Ti adjatok nekik enni!" - Mindnyájan ettek és jóllaktak. (Lk 9,13.17)

Hírek

Tanév-vége:

Az iskolai és a plébániai hitoktatás is befejeződött az elmúlt héten. A jövő héten már nincsenek hittanórák. A Te-Deumot, a hálaadást az iskolaévért a jövő vasárnap tartjuk a 9 órás szentmisében. A péntekenkénti szentségimádás még két hétig lesz, 18-a péntek után szünetel a nyáron.

Nyári tábor

Akik jelentkeztek nyári táborra, azoktól várjuk a többi rész befizetését is. Részletes tájékoztatót a táborról, utazásról mindenki a pénz befizetésekor fog kapni.

Elektromos felújítás a templomban:

Nemsokára elkezdődnek a templom teljes elektromos felújítási munkálatai. Teljes rekonstrukció lesz, új és megszépülő lámpatestekkel kis fogyasztású égőkkel. Megszűnik az oszlopok tetején lévő, és használhatatlan csúcsa lámpa erdő, villogó neonok helyett szebb fénycsövek kerülnek, melyek remélhetőleg jobban beillenek majd a templomi környezetbe. Mindez 13 millió forintba fog kerülni. Ehhez a munkához az Újpesti Önkormányzat ebben az évben 6 millió Ft-al járult hozzá. Mivel ez a munka a plébánia minden pénzét felemészti, kérünk és várunk a hívektől támogatást. Természetesen attól, aki megteheti. Előre is köszönve a nagylelkű adományokat, melyet akár a sekrestyébe, akár az irodába el lehet hozni, vagy csekken feladni. Kisebb adományokat a

templom közepén levő perselybe várunk. A munkálatok várhatóan június 28-augusztus 10 között tartanak.

Erdélyi gyerekek nyaraltatása:

Ezen a nyáron több csoportban szeretnénk erdélyi gyerekeket fogadni a főplébánia öreg épületében. Korlátozott létszámban csoportonként, mert kevés a vizesblokkunk. Hála Istennek matrac, fekvőhely van bőven a kultúrházból. Várunk Futásfalváról szegény gyerekeket, de még az időpont nem tisztázott. Sajnos ez az az eldugott falu, ahová csak földút vezet be, és 3 hete telefonon sem elérhető a falu.... Az elő csoport Maros megyéből jönne, Székelykál a környező 4 kis falu katolikus fiataljaiból, hitiktatóval, pappal. Július 5-14 között, összesen 21-en. Majd augusztus 2-8 között nyári táborunk alatt jön kisegítő atya Lónya-Petrilláról, és hoz magával négy gimnazista fiút, akik velünk jönnének a táborba, az atya pedig helyettesítene. Várunk adományokat: tartós élelmiszer, sütemény, pénzadomány vagy segítség kalauzolásukhoz.

Templomunk búcsúja:

Ebben az évben augusztus 27-29 vasárnap lesz megtartva. Péntek este virrasztás, szombat este koncert, vasárnap 10 órakor ünnepi összevont búcsúi szentmise lesz: Szűz Mária Királynő ünnepéhez kötődően.

Köszönet azoknak, akik segítettek az úrnapi oltárok díszítésében, szombat-vasárnap!

Somlyó Szép Csillaga

(Zarándokút Erdélyben 2010. május 20-24 között)

„Köszöntünk Somlyó Szép Csillaga Üdvözlégy Áldott Szűz Mária”

Amikor ezeket a sorokat írom már eltelt közel két nap azóta amikor megérkeztünk Újpestre zarándok-utunkról, de a búcsújárók gyönyörű Mária énekének visszatérői sorai, dallama itt cseng a fülemben. Megtörténhet ami velünk történt az, hogy találkoztunk a Csíksomlyói Szűz Máriával? Igen megtörténhet és meg is történt elmentünk Hozzá Szent Fiának segítségével és Zoltán Atya vezetésével.

Már az út szervezésének időszakában nagy volt az érdeklődés, ötvenen mentünk, de bátran állíthatom, hogy akár kétszer ennyien is eljöttek volna. Magam több mint 10 éve 1997-ben jártam Erdélyben és akkor Csíksomlyón is, de nem zarándokként, így nagy várakozással tekintetem utunk elé. A lelkem feltöltődését és emelkedését vártam és a várakozásomban nem is csalatkoztam.

A program amit Zoltán Atya gondosan és nagy helyismeretre vallóan összeállított már leírva is izgalmasnak és szépnek ígérkezett. Isten segítségével fáradtan, de mégis a szerencsés útnak örvendezve érkeztünk meg az első napon a késő esti órákban Tusnádfürdőre az Irisz panzióba, ahol a szállásunk volt, ahol kedvesen fogadtak és a késői óra ellenére is meleg vacsorával vártak.

A második nap reggelén az anyaországtól legtávolabbi erdélyi városba Brassóba indultunk. A történelmi belváros utcáin sétálva velünk jött a történelmünk elgondolkodhattunk a megtett útra visszanézve, hogy mekkora is volt az ezeréves hazánk. Brassó főterén evangélikus templom áll, amelyet Fekete Templomnak neveznek, mert a tűzvész amely 1689-ben a városban pusztított a templomot sem kímélte. Ennek köszönhető, hogy egyedül álló módon a faliképen, amely a gyermek Jézust tartó Máriát ábrázolja, Szűzanya palástja fekete színű ezért nevezi a hagyomány Fekete Madonnának. Mindannyiunk és a templom történetét elmesélő brassói hölgy legnagyobb öröme és meglepetésére Vilmos testvérünk egy szép egyházi énekkel győződött meg a templom akusztikájáról, amely kiváló volt.

Ugyanezen a napon Brassóból visszafelé jövet látogattuk meg Prázsmárt, amely szász település volt és ahol evangélikus erődtemplom védte a település lakóit a török támadás idején, amikor is a

faluk lakói az erődbe költöztek, ahol minden családnak megvolt a szobája az erődben iskola is működött ahol a gyermekek a harcok ideje alatt is tanulhattak, a falak teljes védelmet nyújtottak.

A második nap estéjén azonban már mindenki testben és lélekben is a szombati napra készült, arra hogy mi is eleget tehesünk annak a fogadalomnak, amelyet a székelyek tettek 1567-ben, amikor az erőszakos hittérítőkön aratott győzelem alkalmával megfogadták, hogy ezután minden évben pünkösdi szombatján elzarándokolnak Csíksomlyóra.

Szombaton időben nekiindultunk a hosszúnak ígérkező útnak. Több kilométeren keresztül gyalog folytathattuk az utunkat és itt már Pozsgay Gyuri a menet élén haladva vitte a templomi zászlókat, amelynek mindenki a csodájára járt. Bátran és nem kis büszkeséggel mondhattuk, hogy az Egek Királynéja egyedülálló szépségében pompázott.

Felérve a „nyereg” összeszorult a szívünk, amikor a szentmise kezdetén széttekintettünk a hegyen és láttuk a több százezer zarándokot, akiket a csíksomlyói Szűz Mária tisztelete gyűjtött egybe.

Az ünnepi szentmisét Javier Lozano apostoli nuncius és Jakubinyi György gyulafehérvári római katolikus érsek celebrálta.

Böjte Csaba ferences atya ízes magyarsággal szólt az egybegyűltekhez, örömeinek adott hangot, hogy a rossz idő sem tudta megakadályozni, hogy százezrek gyűljenek össze a Mária kegyhelyen. Kellő humorral fűszerezve "Örülök, hogy nem lettünk táposok" mondattal kezdte a prédikációját. Kisugárzott a hite és ereje mindannyiunkra,

amikor arról beszélt, hogy a keresztény ember a nehézségek közepette nem elkeseredik, hanem imádkozik és tanul az Istentől, az Ő drága Édesanyjától Máriától.

Taps kísért Csaba atya mondatait, különösen amikor arról szólt, hogy a magyarországi magyarok a kettős állampolgárság révén kinyújtják a kezüket a határon túli magyarok felé. A csíksomlyói ferencesek is felénk nyújtották a kezüket azzal, hogy a szentmise idején kihelyezett perselyekbe összegyűlt pénzt az anyaországban az árvíz folytán károkat szenvedett testvéreinknek ajánlották fel.

Az idő nagyon kegyes volt hozzánk a szertartás alatt nem esett az eső, holott körbetekintve látható volt az égből jövő áldás. A Magyar Himnusz, a Szózat és a Székely Himnusz alatt viszont már velünk sírt az ég,

Amilyen szépen és rendben mentünk fel a hegyre ugyanolyan rendben egymásra figyelve érkeztünk vissza a mezőkön keresztül Csíkszeredára, a Makovecz Imre által tervezett gyönyörű templomba, ahol délután lévén együtt imádkoztuk a Lorettói litániát.

Fáradtan, de a hitünkben megerősödve tértünk nyugovóra a szálláshelyünkön és vártuk Pünkösöd vasárnapját.

Mindannyian azt gondoltuk, hogy annál a lelki feltöltődésnél, amelyet a Csíksomlyói búcsú több százezer magyar testvérünkkel együtt adott, már nem múlható felül és mégis ez történt.

Pünkösöd vasárnapján egy olyan erdélyi faluba vitt az utunk, amely szinte alig volt megközelíthető, aszfalt út csak nagyon kis szakaszon volt, de ott vártak bennünket **Futásfalván**, ahol a Csíksomlyói Szűzanya kegyesbőrának másolata található. Verőfényes szép vasárnap volt. A kicsiny templomban közösen mutatott be szentmisét a falu plébánosa Tiffán Lajos Atya és Zoltán Atya. Talán nehezen érthető, de a meghittség, a belső nyugalom és a felénk áradó személyes szeretet miatt sokkal jobban éreztem összetartozásunkat erdélyi testvéreinkkel, mint egy nappal korábban. Valóban kiáradt a Szentlélek és egybeforrasztott bennünket a futásfalvai és rajtuk keresztül az erdélyi magyar testvéreinkkel. A gyermekek ministrálása a kisleányok koszorúja az első padokban régmúlt időket idézte és teljes szívből énekelve „köszöntöttük Somlyó Szép Csillagát.

Lajos Atya a látogatásunk előtt egy héttel veszítette el Édesanyját, de a szavát adta és ahogyan mondta: „az adott szó kötelez” Vártak bennünket a gyász mellett is. Ahogyan Ő szelíden

szólt az édesanyjáról, mi is azt mondjuk „Nyugodjék csendesen”

A szentmise utáni kis agapén a testületi tagokkal beszélgetve szóba került az állampolgárság, várakozással és örömmel tekintettek a Magyar Parlament döntése elé. Elmondták, hogy akik ezt nem szeretnék az anyaországban és azok akik 2004. december 5-én ellenük szavaztak ne féljenek, mert ők ahol születtek ott fognak majd meghalni is, és nem akarnak az anyaországba jönni, mégis fontosnak tartják ezt a köteleket.

(Ma már tudjuk, hogy a Magyar Országgyűlés elfogadta az állampolgársági törvény módosítását és így amit határon túli testvéreink vártak az immár valóság lett.)

Gelence, volt a következő állomásunk, ahol szintén nagy szeretettel fogadtak, itt volt az ebédünk és itt láttuk a Szent Imre templomot, amelyben megkopott, de azért látható falfestményen jelent meg Szent László legendája és a Passió. Ettől a falutól már csak pár kilométerre volt az ezeréves határ, amely a helygerincen húzódott.

Visszefelé jövet útba ejtettük **Kézdivásárhelyet**, csendes vasárnap délután volt a város álmosan pihent. A csodálatos szépségű Kászoni medencén keresztül folytattuk az utunkat a szálláshelyünk felé, megállva a **Nyergestetőn**, ahol az 1848-49-es szabadságharc emlékhelye található, kopjafákkal és emlékművel. Itt a kántor urunk leendő sógora Sándor és kedves felesége készítettek a zarándok csoportunkról képeket, hogy mindenki erről is emlékezhesen a csodálatos útra.

Pünkösöd hétfőn korán visszaindultunk, megköszönve vendéglátóink figyelmét és kedvességét.

Korondon valamennyiünk öröme Zoltán Atya megállót engedélyezett így a hölgyek belevethették magukat a népművészet remekeinek megtekintésébe és persze vásárlásába is. Jóízűen fogyasztottuk el az igazi kürtöskalácsokat is amelyekkel Zoltán Atya „jó magaviseletünkért” megajándékozott bennünket. Útban hazafelé Zoltán Atya igeliturgiát tartott és az „örvendetes rózsafüzért” imádkoztuk és Újpest felé közeledve Vilmos testvérünk és Pozsgay Gyuri vezetésével régi népdalokat énekeltünk.

Hálát adva a Jóistennek, hogy hazavezérelt bennünket hétfőn este háromnegyed tízkor érkeztünk meg és jólesett látni a kivilágított templomunkat, amely szigetként emelkedett az Új Főtéren.

dr. Szecskó József
a képviselő-testület világi elnöke

Mindenki a saját korát érzi a legnehezebb kornak. Íme, egy nehéz korszak, amikor valóban az élő hit megvallása volt az úrnapi körmenet.....

1919. június 19. csütörtök, Úrnapja

Mivel elvben vallásszabadságot hirdetett a Tanácsköztársaság, hivatalosan nem tagadhatta meg a katolikusok úrnapi körmenetét.

A budai hívők is körmenetben vitték utcára az Oltáriszentséget. Szertartásukat botrányba fullasztották mind a Várban, mind a Krisztina városban.

Fenn a Várban egy Preisz Leó nevezetű vallásgyűlölő a körmenet közepébe rontott és leköpdöste az ornátusos pap kezében tartott oltáriszentséget. A jelenet kizökkentette az ájtatosságából a híveket.

Preisz Leót ugyan meg tudták védelmezni a vörösőrök a lincseléstől, de a házakat borító kommunista dekorációkat, vörös lobogókat nem. Ezeket leszaggatták, darabokra tépték. Válaszul a kommunisták pártján lévő állítólagos járókelők verni kezdték a híveket, egy templomi lobogót megkaparintottak és elégették. Végül a vörösörség állította helyre a rendet.

Súlyosabb következményekkel járt a krisztinavárosi körmenet botrányba fullasztása.

Rendben, vallásos éneket zengve vonult a Krisztina körúton a szentségkísérők sokasága.

Valaki váratlanul a magyar nemzeti himnuszt kezdte énekelni. A példát azon nyomban követte az egész körmenet.

Míntha csak erre vártak volna a járda szélén hosszan sort álló vörösőrök. A menet közé rontottak, ütéssel, fenyegetéssel, taszítással akarták elhallgattatni a hívőket.

Perceken belül a helyszínen termett Cserny József egy csapat vörös terrorista élén. A teherautókról egyenesen a tömegbe ugráltak. Sűrű lövöldözéssel kergették szét a hívőket. Sokan megsebesültek a zúrvárvanban, dr. Dénes Arthur ügyvéd halálos lövést kapott.

Soha nem derült ki, hogy provokációból (!) kezdték-e énekelni a himnuszt, avagy jóhiszemű ötletből. Tény, hogy letartóztattak tizenhat vallásos személyt, köztük Krizsán plébánost is.

Őrizetbe vették az Oltáriszentséget meggyalázó Preisz Leót is. Hathavi felfüggesztett fogházbüntetést kapott. Nem a vallásos érzelmek súlyos megsértéséért, hanem közbotrányokozásért. Enyhítő körülménynek tudta be a forradalmi törvényszék, hogy Preisz Leó túlfűtött világnézeti indulatában követte el tettét!

Bóthy Ottó: Krisztus Teste

Azon a vasárnapon már a második misét hallgattam. Méltatlannak éreztem magam, hogy szent testedet ismét magamhoz vegyem. De mikor is vagyunk, Uram méltók, hogy magunkhoz vegyünk téged, Istennek Fia. A mise, igen, a mise a legnagyobb dráma ezen a világon. A testté lett Ige élete. Születéstől a gyalázatos halálon át az örök remény felé.

Áldozat a mise. Te tanítottad meg ezt, Krisztus, az emberiségnek. Az ember áldozata az Atyának. S Te ezt az áldozatot teszed, ó Jézusom, természetfölöttivé. Az a kis ostya méltatlan szolgád kezében emberi elmét meghaladó fokon változik át a Te testeddé. Soha nem fogom ezt teljesen megérteni, Uram. Lejössz hozzánk a mennyből, hogy magadhoz vegyél minket.

Azt mondottad: „vegyétek és egyétek”, s nap mint nap ezrek, és milliók vesznek magukhoz ezt a drága testet, ami a legértékesebb ebben a sanyarú világban. Te emelted fel, Uram, az anyagot, Te szentelted meg., S ezen a vasárnapon is, mint bárhol e világon, mentek, Uram, hozzád

báránnyaid. Voltak ott férfiak, nők, gyermekek. A Te juhaid, Uram. Mentek, mentek hozzád, Krisztusom. Figyeltem őket. Az élethez mentek, mint a szarvas a folyóvízhez. Inni akartak az élet forrásából. Hisz szomjazunk Rád. Én is, ők is, minden ember szerte ezen a világon.

Megnyugszunk benned, Uram. Olyan jó elpihenni benned. Tudod, elfáradunk, ahogy az élet útját járjuk. Olyan jó volna már nálad lenni! Hisz Te megígérted: „Elmegyek, hogy helyet készítek nektek, és ha majd elmentem és helyet készítettem, ismét eljövök és magammal viszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is” (Jn 14,1-3). Hiszünk, Uram, hiszünk. Mít is tehetnénk? Te vagy a mi reményünk. Minden nap, minden elmúlt másodperc közelebb visz minket a nagy találkozáshoz, amikor szemtől szembe, színről színre találkozunk veled, Krisztusom. Addig is Uram, amíg ez eljő, gyakran magamhoz viszlek, s mint egy kis mennyországot, a lelkembe rejtelek.